

Sygn. akt II AKz 122/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Krzysztof Marcinkowski
Sędziowie:	SSA Tomasz Duski (spr.) SSA Beata Barylak-Pietrkowska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Iwona Goślińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Barbary Jasińskiej

po rozpoznaniu w sprawie

D. W.

o wydanie wyroku łącznego

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 6 marca 2014 roku, sygn. akt III K 203/13

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 437§ 1 kpk, art. 632 pkt 2 kpk i art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze

postanawia

I. Utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie,

II. Kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa,

III. Zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. 147, 60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych, w tym 23% podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Kielcach postanowieniem z dnia 6 marca 2014 r. sygn. III K 203/13:

I. Umorzył postępowanie w sprawie,

II. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. F. kwotę 147,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu D. W.,

III. Kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy stwierdził m.in. co następuje.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z 2 września 2005 r. (...) zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 października 2006 r. (...) D. W. został skazany za osiem przestępstw popełnionych od 9 czerwca 1999 r. do 9 marca 2002 r. na karę łączną 12 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 300 stawek dziennych po 30 zł każda.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2008 r. Sąd Okręgowy w Kielcach orzekł karę zastępczą 150 dni pozbawienia wolności za powyższą grzywnę.

Sąd Okręgowy dodał, że brak jest w aktualnym stanie prawnym unormowań, które pozwalają na wydanie wyroku łącznego obejmującego karę pozbawienia wolności i zastępczą karę pozbawienia wolności.

Na postanowienie to zażaliła się obrońca skazanego zarzucając obrazę prawa materialnego (art. 85 kk) polegającą na błędnym przyjęciu, iż na gruncie tego przepisu brak jest możliwości połączenia kary pozbawienia wolności z zastępczą karą pozbawienia wolności, podczas gdy przepis tego nie zabrania. Wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji. Uzasadnienie zażalenia jedynie powtarza tezę zawartą w zarzucie.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Wbrew stanowisku przedstawionemu w zażaleniu nie jest możliwe wydanie wyroku łącznego, który łączyłby karę pozbawienia wolności (także karę łączną) orzeczoną za przypisane przestępstwa z karą zastępczą pozbawienia wolności orzeczoną za grzywnę z danej sprawy. Powyższe wynika z treści przepisu art. 85 kk, a jednocześnie stanowisko orzecznictwa i doktryny w tym przedmiocie jest jednoznaczne. Przykładowo należy powołać się na wyrok Sądu Najwyższego z 22 listopada 2005 r. (V KK 129/65, LEX 164372) stwierdzający w sposób wyraźny, że orzekanie kary łącznej, na którą składałaby się kara pozbawienia wolności oraz zastępcza kara pozbawienia wolności nie jest możliwe – wyrok został również zacytowany i zaakceptowany w Komentarzu do Kodeksu karnego pod red. A. Zolla, Część ogólna, T.I, 4 wyd. Warszawa 2012 r., s. 1053. Tut. sąd w pełni podziela to stanowisko.

Mając wszystko powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie na podstawie powołanych przepisów.